

ва. Наивността на този смъткаджия, който все казваше и по нѣкоя умна приказка, много умѣло се изтъкваше отъ артиста съ присъщата му сръчност да се справя съ хората отъ сивото катадневие, които мъждукатъ съ простотата на природата си и на които нѣкъде въ дѣното на душата все още се крие честниятъ човѣкъ. Неговитѣ безоснователни искания за наследство се покриватъ отъ наивнитѣ му намѣрения и желания. Но въ него има и здраво чувство : да стѣпи отново на краката си и да се съвземе като търговецъ.

Глукакътъ Танасие на Б. Андреевъ имаше твърде много положителни черти. Така артистътъ намираще неговата здрава връзка съ живота. Образътъ не бѣ лишенъ отъ естествениятъ му качества. Защото, колкото и да е лошъ човѣкъ, колкото и да е глупавъ, все пакъ има нѣщо добро у него.

Ролята на Танасие е въ кръга на малкитѣ роли, но Б. Андреевъ така живѣеше съ нея, че тя порастваше и се налагаше на вниманието на зрителитѣ — ставаше : жива, пълнокръвна, сценична.

Още много подобни роли Богомилъ Андреевъ създаде съ топло сърдечно чувство. И въ тѣзи малки фигурки не е трудно да се открие бѣдещиятъ голѣмъ артистъ и да се проследи живиятъ пламѣкъ на неговата дарба, да се види съ каква добросъвѣстностъ и съ